

# Buda Ferenc

## Mormogó

*Tőserdő kék egén  
száll, száll egy szürke gém.  
Vagy bakcsó? Meglehet.  
Suhogva ellebeg.*

*Alatta víztükör,  
s a mennybolt képe – lenn.  
Mélybe tart s égbe tör  
e kettős végtelen.*

*Kettős vagy sokszoros?  
Ki tudja, emberek?  
Vagy tág, vagy túl szoros –  
e világ nem kerek.*

*Lejárhadd lábaid,  
s a látvány elforog.  
Tied csak az, amit  
tekinteted befog,*

*s eléggé egyszerű  
ahhoz, hogy megtanuld:  
lábad alatt a fű,  
fejed fölött a Hold,*

*s emitt az álmatag  
kőrisfák ormai,  
amott az alkonyat  
borzderes borjai.*

*Hullt szírom pöndörül,  
szél fuwall, leng a lomb.  
Itthon vagy – nézz körül!  
Mit mormogsz, vén bolond?*

*Kiszikkadt sok nyarad,  
s dől rád az őszidő?*

*Az, ami szétszakadt,  
egyszer tán összenő.*

*Nyár után, tél előtt  
félnap még hátravan.  
Dönts hát, hogy agyvelőd  
ólom vagy sárarany!*

*Útszélien bodza nő,  
hajlong a lenge nád.  
Tévedni nincs idő –  
úgy élj, hogy meg ne bánd.*

*Zúgó nyárfák felett  
visszhangok zengenek.  
Száll, száll a szürke gém  
Tőserdő tárt egén.*